

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และได้มีการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ซึ่งมุ่งเน้นให้ประเทศมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยทรัพยากรธรรมชาติถูกนำมาใช้ในการผลิต เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกสบายและมีชีวิตที่ดีขึ้น ผลของการพัฒนาได้เพิ่มจำนวนประชากร และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรบริโภคของประชาชนทำให้เกิดสิ่งปฏิภูลต่างๆ ที่ทำลายสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันปัญหาการจัดการมูลฝอยเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างเล็งเห็นความสำคัญ และเห็นความจำเป็นที่ต้องร่วมกันแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับองค์การบริหารส่วนตำบลจนถึงระดับเทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคต่างๆ ปัญหานี้นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในสังคมรวมทั้งก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (กรมควบคุมมลพิษ. 2546 : 1-2)

ตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกิดขึ้นในชุมชน เนื่องจากเล็งเห็นความสำคัญของคน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนา การดำเนินงานกิจกรรมใดๆ ให้บังเกิดผลและมีประสิทธิภาพย่อมต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานที่มาจากความต้องการของคนในชุมชนเอง การจัดตั้งชุมชนในเขตเทศบาล นับเป็นหนทางหนึ่งที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ รู้จักช่วยเหลือตนเอง และชุมชนให้เข้มแข็ง มีศักยภาพ ผ่านองค์กรชุมชนซึ่งเป็นแกนนำและประสานเชื่อมโยงระหว่างชุมชนเทศบาล หรือหน่วยงานอื่นๆ โดยเทศบาลจะสนับสนุนในส่วนที่เกินขีดความสามารถของชุมชน (นวรรตน์ แป้วบุญสม. 2546 : 21)

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 (3) “บัญญัติไว้ว่าการรักษา ความสะอาด ของถนนหรือทางเดินและสาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล” เป็นหน้าที่ที่เทศบาล ต้องทำในเขตเทศบาล และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หมวด 3 มาตรา 18 บัญญัติว่า “การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น และในกรณีที่มีเหตุอันควร ราชการ ส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยก็ได้”

นักบริหารส่วนใหญ่หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบพยายามหาแนวทางที่จะเพิ่ม ประสิทธิภาพขององค์กร ในการเข้าแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเป็นปัญหาที่เกิดควบคู่มา กับ การพัฒนาความเจริญของสังคมซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการเพิ่มปริมาณ ของขยะมูลฝอย และการจัดหาสถานที่เพื่อนำมาใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ได้กลายเป็น ปัญหาที่เทศบาลหลายแห่งประสบอยู่ในขณะนี้ หากปริมาณขยะมูลฝอยยังคง เพิ่มขึ้นอยู่อย่าง ต่อเนื่อง แม้จะเพิ่มอุปกรณ์เครื่องมือ และเพิ่มบุคลากร มากขึ้นเพียงใดก็ คงไม่สามารถจัดการ ขยะมูลฝอยได้ทันต่อปริมาณที่เพิ่มขึ้น

ดังนั้นปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่สมควรได้รับการแก้ไข มากที่สุดปัญหาหนึ่งของประเทศไทย ทั้งในแง่การทิ้งขยะมูลฝอย การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ในการกำจัดขยะมูลฝอยหรือปัญหาผลกระทบของขยะต่อสุขภาพของประชาชน ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับขยะมูลฝอย เหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในชุมชนสังคมเมืองและสังคมชนบท และนับวันก็จะยิ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้นและมีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับทุกชุมชน ลักษณะปัญหาส่วนใหญ่เกิดจาก การจัดการ ขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกวิธี หรือมีขยะมูลฝอยมากจนไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บ เก็บขน และกำจัด ได้หมดในวันเดียว ขยะมูลฝอยจึงตกค้างในชุมชน สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหา ด้านการจัดการ ขยะมูลฝอยคือ การเพิ่มอย่างรวดเร็วของจำนวนประชากร ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะของประชากรในเขตเมือง หรือในเขตเทศบาล ประชากรส่วนหนึ่ง เป็นประชากรที่มีการย้ายหมุนเวียน ทำให้ปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอย เนื่องจากไม่สามารถ คำนวณปริมาณขยะมูลฝอย เพื่อวางแผนการจัดการได้ จะเกิดปัญหาค้นจากขยะมูลฝอย ที่กำจัด ไม่หมดและกลั่นจากการระเหยของสารอินทรีย์ในหลุมฝังกลบขยะมูลฝอย ก่อให้เกิด ความเค็มหรืออันตรายและมีปัญหาด้านอื่นๆ ตามมา (พานิช แก่นกาญจน์ และสาวตรี วิจิตร.

เทศบาลเมืองนครพนม มีพื้นที่ในเขตความรับผิดชอบ 24.125 ตารางกิโลเมตรมีประชากรจำนวน 26,994 คน จำนวนครัวเรือน 11,762 ครัวเรือน ความหนาแน่นประชากรเฉลี่ย 1,119 คนต่อตารางกิโลเมตร มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 55 ตัน ต่อวัน ในปี พ.ศ. 2552 โดยคิดอัตราการเกิดขยะมูลฝอยประมาณ 2.03 กิโลกรัม/คน/วัน ในปัจจุบันมี ขยะมูลฝอยตกค้างไม่สามารถกำจัดได้ทั้งหมด ซึ่งต้องการการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวม ทั้งยังส่งผล ต่อภาพพจน์ของพื้นที่เทศบาลเมืองนครพนมซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่ง เช่น วัดโกลาสศรีบัวบาน วัดนันทนุญอันนาหนองแสง สวนหลวง ร9. หาดทรายทองศรีโคตรบูรณ์ เกือบหน้าเมืองนครพนม ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติจำนวนมาก โดยปี พ.ศ. 2550 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดนครพนมเป็นจำนวน 659,607 คน ทั้งนี้ เทศบาลเมืองนครพนมมีรถที่ใช้ในการเก็บขยะมูลฝอย จำนวน 13 คัน มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเก็บขนขยะมูลฝอยทั้งหมด จำนวน 39 คน ซึ่งต้องดูแลจัดเก็บขยะมูลฝอยทั้งหมด 23 ชุมชน (เทศบาลเมืองนครพนม. 2552 : 3)

การจัดเก็บขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองนครพนมเป็นหน้าที่ของเทศบาลเมืองนครพนม และเนื่องจากว่าเขตเทศบาลเมืองนครพนม มีเนื้อที่กว้าง มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นบริเวณใจกลางเมืองและริมถนนเกือบทุกสาย และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมีการขยายตัวด้านการศึกษา บ้านพักอาศัย อาคารพาณิชย์ ตลาดสด โรงงาน โรงแรม สถานพยาบาล ประชากรเหล่านี้จัดเป็นประชากรหลักที่ทิ้งขยะมูลฝอยภายในเทศบาลเมืองนครพนม จึงทำให้เกิดการเพิ่มของขยะมูลฝอยและความสกปรก การดำเนินการเกี่ยวกับ การจัดการขยะมูลฝอยดังกล่าวข้างต้นเทศบาล จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการ ถ้าเทศบาลใดดำเนินการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะแล้วจะเป็นผลให้การจัดการขยะในชุมชนนั้นประสบความสำเร็จได้ แต่ถ้าเทศบาลใดยังขาดการดำเนินการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการ ย่อมเป็นผลให้การจัดการขยะในชุมชนไม่อาจประสบความสำเร็จได้

จากสถานการณ์ดังกล่าว รวมทั้งเทศบาลเมืองนครพนมได้รับการร้องเรียนจากประชาชนผ่านสมาชิกสภาเทศบาลในการกำจัดขยะมูลฝอย โดยในปี พ.ศ. 2552 มีเรื่องร้องเรียนจำนวน 52 ครั้ง เช่น การเก็บขยะล่าช้า เจ้าหน้าที่เก็บขยะมีน้อย และรถเก็บขยะไม่เพียงพอต่อการกิจ เป็นต้น (เทศบาลเมืองนครพนม. 2552 : 16) ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 เทศบาลเมืองนครพนมได้ปรับปรุงการกำจัดขยะมูลฝอย โดยเพิ่มจำนวนคนจาก 39 คน เป็น 50 คน และเพิ่มจำนวนครั้งในการเก็บรวบรวมขยะจากเดิมเก็บ 2 ครั้ง เป็นจำนวน 3 ครั้ง คือภาคเช้า ภาคบ่าย ภาคค่ำ

และบางโอกาสเพิ่มเป็น 4 ครั้ง และภาคกลางคืน แต่การดำเนินงานดังกล่าว ยังไม่ได้มีการประเมิน หรือศึกษาว่าสามารถแก้ปัญหาขยะมูลฝอยตามที่ประชาชนร้องเรียนได้หรือไม่ อย่างไร ประกอบกับผู้วิจัยในฐานะคณะกรรมการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมือง นครพนม จึงมีความสนใจที่จะวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมือง นครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยคาดว่าผลการวิจัยจะเป็นข้อเสนอแนะต่อ คณะผู้บริหารเทศบาลเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนมให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอ เมือง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอ เมือง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนจำแนกตาม ที่อยู่อาศัยตาม เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง
2. คณะกรรมการชุมชนที่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองนครพนม จำแนกตามเขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาเทศบาลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมือง นครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. พื้นที่ในการวิจัย

เขตเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลเมือง นครพนม ชุมชนละ 9 คน จำนวน 23 ชุมชน รวม 207 คน (เทศบาลเมืองนครพนม. 2552 : 19)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยการใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 727) เนื่องจาก การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ได้ 136.4 คน เมื่อนำมาหารเฉลี่ย ได้ชุมชนละ 5.93 คน ผู้วิจัยจึงเพิ่ม ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชนเป็นจำนวนเต็ม คือ ชุมชนละ 6 คน เมื่อรวมขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด จาก 23 ชุมชน เป็นจำนวน 138 คน

3. เนื้อหา

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน จำนวน 5 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของ อารีย์ วงศ์เกษม (2542 : 29) ได้แก่

- 3.1 ด้านการวางแผน
- 3.2 ด้านการจัดองค์การ
- 3.3 ด้านการจัดบุคลากร
- 3.4 ด้านงบประมาณ
- 3.5 ด้านเทคโนโลยี

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ที่อยู่อาศัยของคณะกรรมการ ชุมชนตามเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลของคณะกรรมการชุมชน จำแนกเป็น ดังนี้

- เขตเลือกตั้งที่ 1
- เขตเลือกตั้งที่ 2
- เขตเลือกตั้งที่ 3

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน 5 ด้าน ได้แก่

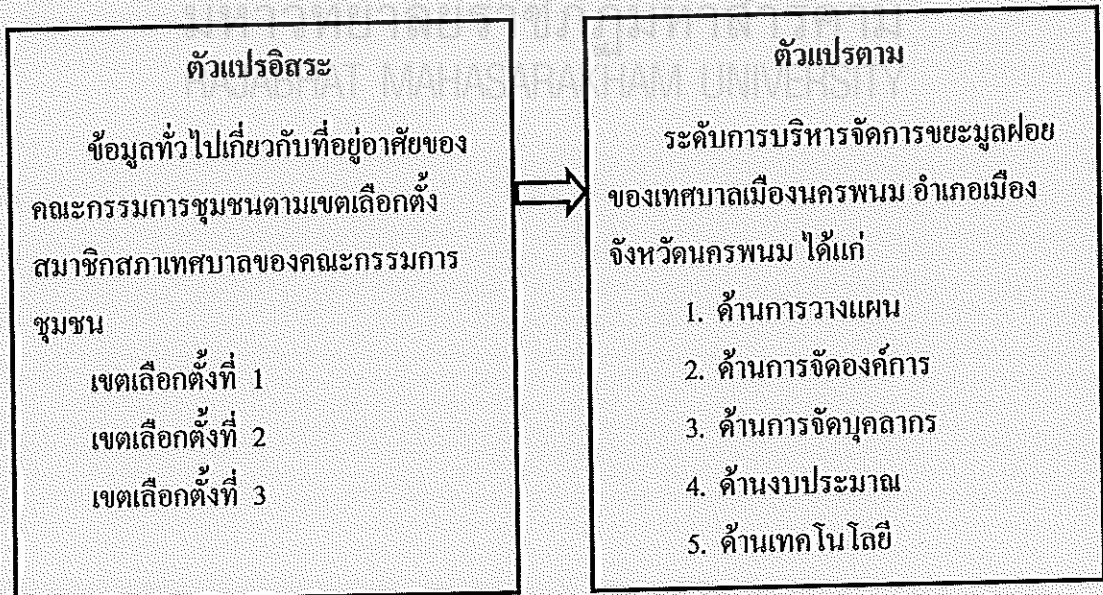
- 4.2.1 ด้านการวางแผน
- 4.2.2 ด้านการจัดองค์การ
- 4.2.3 ด้านการจัดบุคลากร
- 4.2.4 ด้านงบประมาณ
- 4.2.5 ด้านเทคโนโลยี

5. ระยะเวลาการวิจัย

ระหว่างเดือน กันยายน – ตุลาคม 2553

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับปรุง กรอบแนวคิดของ อารีย์ วงศ์เกษม (2542 : 29) และได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2551 ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. ชุมชน หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองนครพนม ซึ่งมีประชากรที่อาศัยอยู่รวมกัน โดยเทศบาลกำหนดขอบเขต แนวถนน ตรอก ซอย อาคารบ้านเรือนที่มีพื้นที่หรือลักษณะเป็นพื้นที่ ZONE หรือแถวเดียวกัน และได้ประกาศจัดตั้งเป็นชุมชน
3. คณะกรรมการชุมชน หมายถึง คณะบุคคลที่อาศัยในเขตเทศบาลและได้รับการแต่งตั้งจากเทศบาลให้เป็นตัวแทนของชุมชนในการประสานงานด้านการพัฒนาชุมชนกับเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 23 ชุมชนๆ ละ 9 คน รวม 207 คน
4. การมีส่วนร่วม หมายถึง กิจกรรมใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นมีส่วนร่วมดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่ม การวางแผน การดำเนินงาน และกระบวนการควบคุม ประเมินผล ขึ้นตอนใดๆ ขึ้นตอนหนึ่งหรือทั้งหมด
5. การบริหารจัดการขยะฝอย หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 5 ด้าน ดังนี้
 - 5.1 ด้านการวางแผน หมายถึง การดำเนินงานลักษณะต่างๆ ดังนี้
 - 5.1.1 เทศบาลมีการนำข้อมูลจากการจัดทำประชาคมมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
 - 5.1.2 เทศบาลมีการวางแผนการจัดการขยะมูลฝอยอย่างชัดเจน
 - 5.1.3 เทศบาลมีการจัดทำแผนการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลระยะยาว
 - 5.1.4 เทศบาลเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมร่วมวางแผนการจัดการขยะมูลฝอย
 - 5.1.5 เทศบาลเชิญประชาชนร่วมในการวางแผนด้านจัดการขยะมูลฝอย
 - 5.1.6 การวางแผนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล
 - 5.1.7 เทศบาลมีการประเมินแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง
 - 5.1.8 ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการขยะมูลฝอย
 - 5.1.9 พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยมีส่วนร่วมในการวางแผน

5.1.10 เทศบาลเชิญคณะกรรมการชุมชนร่วมในการวางแผนบริหารจัดการ
ขยะมูลฝอยทุกครั้ง

5.2 ด้านการจัดองค์การ หมายถึง การดำเนินงานลักษณะต่างๆ ดังนี้

5.2.1 เทศบาลจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
อย่างเหมาะสม

5.2.2 ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะ
มูลฝอยของเทศบาล

5.2.3 เทศบาลได้กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การที่รับผิดชอบการจัด
การขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน

5.2.4 สายการบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยมีความชัดเจน

5.2.5 เทศบาลมีการปรับปรุงหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหาร
จัดการขยะมูลฝอยให้ทันต่อเหตุการณ์

5.3 ด้านการจัดบุคลากร หมายถึง การดำเนินงานลักษณะต่างๆ ดังนี้

5.3.1 การจัดอัตรากำลังในการรักษาความสะอาดมีความเหมาะสม

5.3.2 การจัดแบ่งหน้าที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม

5.3.3 การสรรหามูลากรเข้าทำงานเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมี

ความโปร่งใส

5.3.4 บุคลากรของเทศบาลมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

5.3.5 บุคลากรของเทศบาลมีการดำเนินการเก็บขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ

5.3.6 บุคลากรของเทศบาลดำเนินการเก็บขยะมูลฝอยตรงตามเวลาที่กำหนด

5.3.7 บุคลากรของเทศบาลเก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย

5.3.8 บุคลากรของเทศบาลประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด

อย่างสม่ำเสมอ

5.3.9 เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือกำจัด

ขยะมูลฝอย

5.3.10 เจ้าหน้าที่และคนงานรักษาความสะอาดทางสาธารณะมีจำนวน

เพียงพอ

5.3.11 มีการพัฒนาบุคลากรในด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอยู่เสมอ

5.4 ด้านงบประมาณ หมายถึง การดำเนินงานลักษณะต่างๆ ดังนี้

5.4.1 เทศบาลจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

อย่างเหมาะสม

5.4.2 เทศบาลจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

อย่างเพียงพอ

5.4.3 เทศบาลดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยทันเวลา

5.4.4 อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม

5.4.5 เทศบาลจัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอยไว้เพียงพอ

5.4.6 เทศบาลเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาการเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขนขยะมูลฝอย

5.4.7 ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และคนงานรักษาความสะอาดมีความเหมาะสม

5.5 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง การดำเนินงานลักษณะต่างๆ ดังนี้

5.5.1 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี

5.5.2 วัสดุอุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

5.5.3 รถเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี

5.5.4 รถเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้งาน

5.5.5 รถเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลปฏิบัติงานตรงตามเวลาทุกวัน

5.5.6 เทศบาลจัดหาถังรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง

5.5.7 วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลมีความเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอคณะผู้บริหารของเทศบาลเมืองนครพนม ในการวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป